

Dz.U. 1999 Nr 42 poz. 421

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 27 kwietnia 1999 r.

w sprawie właściwości i trybu powoływania rzeczników dyscypliny finansów publicznych, organów orzekających oraz szczegółowych zasad postępowania w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Na podstawie art. 175, art. 176, art. 177 i art. 178 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 155, poz. 1014 i z 1999 r. Nr 38, poz. 360) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1.

Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowe zasady powoływania i odwoływania oraz ustalania właściwości rzeczników dyscypliny finansów publicznych, ich prawa i obowiązki oraz tryb działania,
- 2) szczegółowe zasady powoływania i odwoływania osób wchodzących w skład komisji orzekających oraz ich prawa i obowiązki,
- 3) szczegółowe zasady i tryb udzielania osobom wchodzącym w skład komisji orzekających i rzecznikom dyscypliny finansów publicznych pierwszej i drugiej instancji zwolnień od obowiązków służbowych oraz warunki, zasady wypłacania i tryb zwrotu zarobków utraconych przez te osoby, a także zwracania im kosztów odbywanych podróży służbowych,
- 4) szczegółowe zasady ustalania właściwości i postępowania przed komisjami orzekającymi w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych w pierwszej i drugiej instancji oraz stwierdzania nieważności z mocy prawa i uchylania prawomocnych rozstrzygnięć.

§ 2.

Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) Ministre Finansów – należy przez to rozumieć ministra, o którym mowa w art. 2 ustawy z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 155, poz. 1014 i z 1999 r. Nr 38, poz. 360), zwanej dalej „ustawą”,

- 2) ministrzy – należy przez to rozumieć także przewodniczącego komitetu wchodzącego w skład Rady Ministrów oraz Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów,
- 3) komisji orzekającej – należy przez to rozumieć komisje orzekające w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych pierwszej instancji, o których mowa w art. 160 ust. 1 oraz art. 161 ust. 1 ustawy,
- 4) Głównej Komisji Orzekającej – należy przez to rozumieć Główna Komisje Orzekającą w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przy Ministrze Finansów, o której mowa w art. 160 ust. 2 ustawy,
- 5) rzeczniku dyscypliny – należy przez to rozumieć rzecznika dyscypliny finansów publicznych właściwego w pierwszej instancji, o którym mowa w art. 159 ust. 3 oraz art. 161 ust. 2 ustawy,
- 6) Głównym Rzecznikiem – należy przez to rozumieć Głównego Rzecznika dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 159 ust. 1 ustawy,
- 7) organie powołującym – należy przez to rozumieć ministra lub wojewodę wymienionych w art. 162 ust. 2 ustawy.

Rozdział 2

Właściwość komisji orzekających

§ 3.

1. Resortowe komisje orzekające przy ministrach orzekają w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych w zakresie:
 - 1) realizacji budżetów działów administracji rządowej kierowanych przez ministra oraz budżetów jednostek podległych lub nadzorowanych przez ministra zgodnie z ustawą z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 162, poz. 1122 i z 1999 r. Nr 41, poz. 412), z zastrzeżeniem ust. 2-4,
 - 2) pobierania dochodów i dysponowania środkami państwowego funduszu celowego nadzorowanego przez ministra,
 - 3) wykorzystania środków finansowych (dotacji) otrzymanych z budżetu ministra lub państwowego funduszu celowego nadzorowanego przez ministra, z wyłączeniem środków finansowych otrzymanych przez jednostki realizujące budżet jednostki samorządu terytorialnego.
2. Komisja orzekająca przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów orzeka w sprawach dotyczących budżetu Kancelarii, jednostek bezpośrednio nadzorowanych przez Prezesa Rady Ministrów, a także w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przez osoby pełniące funkcję: sekretarza stanu, podsekretarza stanu, dyrektora generalnego w urzędzie organu administracji rządowej oraz głównego księgowego budżetu państwa lub głównego księgowego części budżetowej, z zastrzeżeniem ust. 4 pkt 1.
3. Komisja orzekająca przy Szefie Kancelarii Prezesa Rady Ministrów jest również właściwa w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych w jednostkach nadzorowanych przez jednostki, o których mowa w ust. 2.

4. Resortowa komisja orzekająca przy ministrze właściwym do spraw administracji publicznej orzeka także w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych przez:
- 1) wojewodę, wicewojewodę, dyrektora generalnego urzędu wojewódzkiego oraz głównego księgowego części budżetowej, której dysponentem jest wojewoda,
 - 2) marszałka województwa, członka zarządu województwa oraz głównego księgowego budżetu województwa.

§ 4.

Komisje orzekające przy wojewodach orzekają, z zastrzeżeniem § 3 ust. 4 pkt 1, w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych w zakresie:

- 1) realizacji budżetu wojewody,
- 2) pobierania dochodów i dysponowania środkami finansowymi państwowego funduszu celowego nadzorowanego przez wojewodę,
- 3) wykorzystania środków finansowych (dotacji) otrzymanych z budżetu wojewody lub z funduszu celowego nadzorowanego przez wojewodę, z wyłączeniem środków finansowych otrzymanych przez jednostki sektora finansów publicznych objęte nadzorem regionalnych izb obrachunkowych.

§ 5.

Komisje orzekające regionalnych izb obrachunkowych, z zastrzeżeniem § 3 ust. 4 pkt 2, orzekają w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych w zakresie:

- 1) realizacji budżetu gminy, budżetu powiatu, budżetu województwa, ich związków oraz innych jednostek organizacyjnych lub osób prawnych tych podmiotów,
- 2) pobierania dochodów i dysponowania środkami finansowymi funduszu celowego jednostki samorządu terytorialnego,
- 3) wykorzystania środków finansowych (dotacji) otrzymanych z budżetu jednostki samorządu terytorialnego lub funduszu celowego jednostki samorządu terytorialnego,
- 4) działania jednostek objętych nadzorem regionalnych izb obrachunkowych.

§ 6.

Komisje orzekające wymienione w § 3 ust. 1 i § 4 są odpowiednio właściwe w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych w jednostkach sektora finansów publicznych, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 ustawy, objętych nadzorem właściwego ministra lub wojewody, sprawowanym na podstawie przepisów szczególnych.

§ 7.

1. Spory o właściwość między komisjami orzekającymi rozstrzyga, w drodze postanowienia, przewodniczący Głównej Komisji Orzekającej.

2. Przewodniczący Głównej Komisji Orzekającej, przed wszczęciem postępowania, wyznacza, w drodze postanowienia, komisję orzekającą do rozpoznawania sprawy:
 - 1) dla której właściwa była komisja orzekająca przy zlikwidowanym organie administracji rządowej, lub
 - 2) dotyczącej czynu, dla którego właściwość komisji orzekającej nie była uregulowana przed jego pełnieniem ani w dniu jego ujawnienia.

§ 8.

1. Jeżeli zawiadomienie o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych dotyczy rzecznika dyscypliny, przekazuje on wniesione zawiadomienie Głównemu Rzecznikowi, który wyłącza go ze sprawy i wyznacza, jako właściwego, innego rzecznika dyscypliny bądź sam pełni tę funkcję. O wyznaczeniu do danej sprawy innego rzecznika dyscypliny Główny Rzecznik informuje składającego zawiadomienie i komisję orzekającą.
2. Jeżeli zawiadomienie dotyczy, określonego w art. 138 ust. 1 pkt 26 ustawy, zarzutu naruszenia dyscypliny finansów publicznych przez członka komisji orzekającej, rzecznik dyscypliny przekazuje je przewodniczącemu Głównej Komisji Orzekającej, który wyznacza komisję orzekającą właściwą do rozpoznania sprawy w pierwszej instancji.
3. Zarzut popełnienia czynu, o którym mowa w ust. 2, przez członka Głównej Komisji Orzekającej rozpoznaje w pierwszej instancji resortowa komisja orzekająca przy Ministrze Sprawiedliwości.

§ 9.

1. Jeżeli wniosek o ukaranie za naruszenie dyscypliny finansów publicznych dotyczy członka komisji orzekającej albo przemawiają za tym inne ważne względy, przewodniczący Głównej Komisji Orzekającej może, przed wszczęciem postępowania, na wniosek przewodniczącego komisji orzekającej, a także z urzędu, w drodze postanowienia, wyznaczyć do rozpoznania sprawy komisję orzekającą odpowiednio przy innym, niż wynikałoby to z przepisów § 3-6, ministrze, wojewodzie lub regionalnej izbie obrachunkowej.
2. W sprawach przekazanych do rozpoznania w trybie określonym w ust. 1 oraz z § 7 ust. 2 i § 8 ust. 2 i 3 oskarżycielem jest rzecznik dyscypliny właściwy dla komisji orzekającej, której sprawę przekazano.
3. Na postanowienia, o których mowa w ust. 1, oraz w § 7 i 8, zażalenie nie przysługuje.

Rozdział 3

Rzecznik dyscypliny finansów publicznych

§ 10.

Główny Rzecznik, powołując rzecznika dyscypliny, określa jego właściwość, odnosząc ją do spraw rozpoznawanych przez komisję orzekającą.

§ 11.

1. Główny Rzecznik może ustanowić rzecznika dyscypliny właściwego w sprawach rozpoznawanych przez więcej niż jedna komisję orzekającą.
2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, Główny Rzecznik określa zakres właściwości takiego rzecznika dyscypliny i jego siedzibę. Ryczałtowe wynagrodzenie należne takiemu rzecznikowi dyscypliny wypłaca się z budżetu Ministra Finansów.
3. O ustanowieniu rzecznika dyscypliny, o którym mowa w ust. 1, Główny Rzecznik zawiadamia właściwych ministrów, wojewodów i prezesów regionalnych izb obrachunkowych oraz właściwe komisje orzekające.

§ 12.

1. Na wniosek Głównego Rzecznika odpowiedni minister, wojewoda lub prezes regionalnej izby obrachunkowej, w ciągu 30 dni od dnia otrzymania wniosku, przedstawia Głównemu Rzecznikowi kandydatów na rzecznika dyscypliny i jego zastępcę (lub zastępców).
2. Główny Rzecznik powołuje rzecznika dyscypliny i jego zastępcę (lub zastępców), po przeprowadzeniu bezpośredniej rozmowy z przedstawionymi kandydatami.
3. Rzecznika dyscypliny, o którym mowa w § 11 ust. 1, Główny Rzecznik powołuje z własnej inicjatywy.
4. Główny Rzecznik może w każdym czasie odwołać rzecznika dyscypliny lub jego zastępcę, jeżeli uzna, że nie daje on rękojmi należytego wykonywania pełnionej funkcji. Powołanie nowego rzecznika dyscypliny lub jego zastępcy następuje z zachowaniem przepisów ust. 1-3.
5. O powołaniu lub odwołaniu rzecznika dyscypliny lub jego zastępcy Główny Rzecznik zawiadamia Główna Komisję Orzekającą, komisje orzekającą i właściwego ministra, wojewodę, prezesa regionalnej izby obrachunkowej oraz pracodawcę rzecznika dyscypliny.

§ 13.

Funkcji rzecznika dyscypliny lub jego zastępcy nie może pełnić:

- 1) kierownik i zastępca kierownika komórki bezpośrednio odpowiedzialnej za wykonywanie budżetu w zakresie części, której dysponentem jest minister, lub planu finansowego jednostki budżetowej – urzędu ministra,
- 2) kierownik i zastępca kierownika komórki bezpośrednio odpowiedzialnej za wykonywanie budżetu w zakresie części, której dysponentem jest wojewoda, lub planu finansowego jednostki budżetowej – urzędu wojewódzkiego,
- 3) główny księgowy i zastępca głównego księgowego budżetu w zakresie części, której dysponentem jest minister, lub planu finansowego jednostki budżetowej – urzędu ministra,
- 4) główny księgowy i zastępca głównego księgowego budżetu w zakresie części, której dysponentem jest wojewoda, lub planu finansowego jednostki budżetowej – urzędu wojewódzkiego

- jeżeli właściwość rzecznika dyscypliny obejmowałaby sprawy rozpoznawane w pierwszej instancji przez komisję orzekającą przy tym ministrze lub wojewodzie.

§ 14.

Główny Rzecznik może, z ważnych względów, z urzędu lub na wniosek zainteresowanego rzecznika dyscypliny, wyłączyć rzecznika dyscypliny z danej sprawy i wyznaczyć, jako właściwego w tej sprawie, innego rzecznika dyscypliny bądź sam pełnić tę funkcję. O wyznaczeniu do danej sprawy innego rzecznika dyscypliny Główny Rzecznik zawiadamia komisję orzekającą.

§ 15.

1. Rzecznik dyscypliny podlega wyłączeniu od udziału w rozpoznaniu sprawy, jeżeli między nim a obwinionym, jego obrońcą lub przedstawicielem ustawowym zachodzi stosunek podległości albo zwierzchności służbowej.
2. W razie wyłączenia rzecznika dyscypliny rozstrzyga poza rozprawą przewodniczący komisji orzekającej, a na rozprawie – przewodniczący składu orzekającego.
3. W razie wyłączenia rzecznika dyscypliny, przewodniczący komisji orzekającej dopuszcza do udziału w sprawie zastępcę rzecznika dyscypliny lub występuje niezwłocznie do Głównego Rzecznika o wyznaczenie, jako właściwego w tej sprawie, innego rzecznika dyscypliny.

§ 16.

Rzecznik dyscypliny jest obowiązany:

- 1) wnosić do komisji orzekającej wnioski o ukaranie,
- 2) popierać w toku postępowania wnioski o ukaranie, złożone przez organy wymienione w art. 166 ustawy,
- 3) składać w toku postępowania wnioski dowodowe, przedstawiać propozycje co do wymiaru kary,
- 4) wnosić środki zaskarżenia, jeżeli uzna, że rozstrzygnięcie jest sprzeczne z prawem lub oczywiście niesłuszne albo zostało wydane z naruszeniem prawa lub wymierzona kara jest niewspółmierna do popełnionego czynu,
- 5) zawiadomić Główną Komisję Orzekającą o ujawnieniu uchybienia powodującego nieważność z mocy prawa prawomocnego rozstrzygnięcia,
- 6) zawiadomić Głównego Rzecznika o zaistnieniu przyczyn uzasadniających wyłączenie rzecznika dyscypliny od udziału w rozpatrzeniu sprawy.

§ 17.

1. Główny Rzecznik jest oskarżycielem w postępowaniu w drugiej instancji.
2. Główny Rzecznik uczestniczy w rozprawach przed Główną Komisją Orzekającą i popiera bądź wycofuje środki zaskarżenia składane przez rzeczników dyscypliny.

3. Główny Rzecznik, w terminie 14 dni od dnia otrzymania wniosku o zatarcie kary w trybie art. 155 ust. 2 ustawy, popiera lub odmawia poparcia tego wniosku.
4. Główny Rzecznik wyjaśnia przyczyny dopuszczenia do przedawnienia orzekania w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, składa przewidziane prawem wnioski i informuje o nich organ powołujący komisję orzekającą.

§ 18.

Główny Rzecznik, w ramach nadzoru, o którym mowa w § 34 ust. 2:

- 1) udziela rzecznikom dyscypliny, na ich wniosek, niezbędnej pomocy w prowadzeniu czynności, o których mowa w art. 165 ust. 2 ustawy,
- 2) przedłuża na czas oznaczony, na wniosek rzecznika dyscypliny, termin na złożenie wniosku o ukaranie, jeżeli zakończenie tych czynności nie jest możliwe przed upływem 60 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych.

§ 19.

Główny Rzecznik:

- 1) koordynuje działalność rzeczników dyscypliny i sprawuje kontrolę prawidłowości ich działania,
- 2) zapewnia rzecznikom dyscypliny niezbędną pomoc fachową,
- 3) udziela rzecznikom dyscypliny wskazówek i wytycznych w celu realizacji wykonywanych przez nich zadań,
- 4) upowszechnia wydawane rozstrzygnięcia, organizuje wymianę informacji celem ujednoczenia praktyki działania rzeczników dyscypliny.

§ 20.

1. Na wniosek Ministra Finansów – Prezes Rady Ministrów może, w każdym czasie, powołać i odwołać Głównego Rzecznika i jego zastępców.
2. Minister Finansów zapewnia Głównemu Rzecznikowi i jego zastępcom materialno-techniczne warunki pracy i pokrywa koszty ich działalności.

Rozdział 4

Komisje orzekające

§ 21.

1. W skład komisji orzekającej powołuje się osoby nieskazitelnego charakteru, które:
 - 1) mają obywatelstwo polskie i korzystają z pełni praw publicznych,
 - 2) ukończyły 24 lata,

- 3) posiadają odpowiednią wiedzę z zakresu problematyki finansów publicznych i prawa oraz niezbędne doświadczenie zawodowe,
 - 4) wyraziły zgodę na pracę w komisji.
2. Liczbę zastępców przewodniczącego i członków komisji orzekającej ustala organ powołujący komisję orzekającą.

§ 22.

Przed powołaniem komisji orzekającej organ powołujący może zwrócić się do wybranych jednostek sektora finansów publicznych, uczelni, instytutów naukowych, organizacji związkowych i stowarzyszeń o przedstawienie kandydatów do składu komisji orzekającej.

§ 23.

1. Minister Finansów przedstawia Prezesowi Rady Ministrów kandydatów na przewodniczącego i zastępców przewodniczącego Głównej Komisji Orzekającej.
2. Minister Finansów przed powołaniem członków Głównej Komisji Orzekającej, może zwrócić się do innych ministrów, wybranych jednostek sektora finansów publicznych, uczelni, instytutów naukowych, organizacji związkowych i stowarzyszeń o przedstawienie kandydatów do składu Głównej Komisji Orzekającej.

§ 24.

1. O powołaniu w skład komisji orzekającej zawiadamia się kandydata i jego pracodawcę.
2. Przed upływem kadencji członkostwo w komisji orzekającej wygasa w razie:
 - 1) śmierci członka,
 - 2) utraty przez członka obywatelstwa polskiego lub utraty praw publicznych,
 - 3) prawomocnego skazania za przestępstwo,
 - 4) zrzeczenia się członkostwa w komisji.
3. Członka komisji orzekającej odwołuje się w razie:
 - 1) nie usprawiedliwionego niewykonywania przez niego obowiązków lub rażąco niedbałego ich wykonywania,
 - 2) zachowania rażąco uchybiającego godności członka komisji orzekającej,
 - 3) trwałej niemożności wykonywania obowiązków członka komisji.
4. O wygaśnięciu członkostwa lub odwołaniu członka komisji orzekającej przed upływem kadencji zawiadamia się również jego pracodawcę.
5. Organ powołujący może, w czasie trwania kadencji, uzupełnić skład komisji orzekającej. Przepisy ust. 1 oraz § 21-23 stosuje się odpowiednio.

§ 25.

Przepisy § 13 stosuje się odpowiednio do członka komisji orzekającej, jeżeli właściwość komisji orzekającej przy ministrze lub przy wojewodzie obejmowałaby odpowiednio zakres określony w przepisach § 3 ust. 1 lub § 4.

§ 26.

1. Przyczyny wyłączenia od udziału w rozpoznaniu sprawy, wymienione w § 15 ust. 1, stosuje się odpowiednio do członka komisji orzekającej.
2. O wyłączeniu członka komisji orzekającej z przyczyn, o których mowa w ust. 1, rozstrzyga przewodniczący składu orzekającego, a w sprawie wyłączenia przewodniczącego składu – przewodniczący komisji.

Rozdział 5

Zwolnienia od wykonywania obowiązków służbowych. Wynagrodzenia członków komisji orzekających i rzeczników dyscypliny

§ 27.

Podstawą zwolnienia osoby wymienionej w art. 164 ust. 3 ustawy od wykonywania obowiązków służbowych na czas niezbędny do udziału w rozprawie, posiedzeniu, szkoleniu lub do wykonania innych zadań jest wezwanie lub pismo przewodniczącego komisji orzekającej albo rzecznika dyscypliny.

§ 28.

1. Na żądanie członka komisji orzekającej, rzecznika dyscypliny lub jego zastępcy, nie będących pracownikami jednostki sektora finansów publicznych, wypłaca się ryczałtowa rekompensatę za zarobek utracony wskutek wykonywania zadań, o których mowa w § 27. Rekompensatę tę ustala się za każdy dzień utraconych zarobków w wysokości 1/30 przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, obliczonego jak wynagrodzenie za urlop wypoczynkowy należny w roku, w którym należy się rekompensata.
2. Członkom komisji orzekających i rzecznikom dyscypliny, a także ich zastępcom, zamieszkałym poza miejscowością, w której mieści się siedziba komisji orzekającej, przysługują diety oraz zwrot kosztów przejazdu i noclegu, zgodnie z przepisami o zasadach ustalania oraz wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju.
3. Pracodawca rzecznika dyscypliny lub jego zastępcy może udzielić mu urlopu bezpłatnego na czas określony. W czasie urlopu bezpłatnego rzecznik dyscypliny lub jego zastępca otrzymuje wynagrodzenie z budżetu organu, przy którym powołano komisję orzekającą objętą właściwością rzecznika dyscypliny, w wysokości nie niższej, niż określono w ust. 1. W przypadku, o którym mowa w § 11 ust. 1, rzecznik dyscypliny otrzymuje wynagrodzenie z budżetu Ministra Finansów.
4. Na wniosek Głównego Rzecznika organ, przy którym powołano komisję orzekającą, może zwolnić częściowo lub całkowicie na czas pełnienia tej funkcji pracownika,

któremu powierzono funkcję rzecznika dyscypliny lub jego zastępcy od innych obowiązków zawodowych, z zachowaniem prawa do wynagrodzenia.

§ 29.

1. Osobom wchodzącym w skład komisji orzekającej przysługuje ryczałtowe wynagrodzenie miesięczne w wysokości:
 - 1) przewodniczącemu – 50% najniższego wynagrodzenia,
 - 2) zastępcy przewodniczącego – 37,5% najniższego wynagrodzenia za pracę,
 - 3) członkowi – 25% najniższego wynagrodzenia za pracę
- ogłoszonego na podstawie art. 77⁴ pkt 1 Kodeksu pracy.
2. Rzecznikowi dyscypliny i jego zastępcy przysługuje ryczałtowe wynagrodzenie miesięczne w wysokości, odpowiednio, jak przewodniczącemu i zastępcy przewodniczącego komisji orzekającej.
3. Przewodniczącemu, zastępcy przewodniczącego i członkowi Głównej Komisji Orzekającej oraz Głównemu Rzecznikowi i jego zastępcy przysługuje, odpowiednio, ryczałtowe wynagrodzenie miesięczne w wysokości podwojonej stawki, należnej zgodnie z ust. 1 i 2.

§ 30.

1. Za udział w rozprawie lub posiedzeniu komisji orzekającej przysługuje ryczałtowe wynagrodzenie:
 - 1) przewodniczącemu składu orzekającego – w wysokości 4%,
 - 2) członkowi składu orzekającego – w wysokości 3,5%,
 - 3) rzecznikowi dyscypliny budżetowej – w wysokości 3,5%,
 - 4) protokolantowi – w wysokości 3%
- przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego, o którym mowa w art. 140 ustawy.
2. Za udział w rozprawie lub posiedzeniu Głównej Komisji Orzekającej stawki wynagrodzenia, należne zgodnie z ust. 1, podwyższa się o 50%.
3. Jeżeli przewodniczący komisji orzekającej wyznaczył w tym samym dniu termin rozpoznania kilku spraw przez ten sam skład orzekający – przysługuje wynagrodzenie jak za jedną rozprawę lub posiedzenie.

§ 31.

Wydatki, o których mowa w § 28-30, obciążają odpowiednio budżet ministra, wojewody lub regionalnej izby obrachunkowej.

Rozdział 6

Zawiadomienie o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych

§ 32.

Zawiadomienie o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych, o którym mowa w art. 165 ust. 1 ustawy, powinno zawierać w szczególności:

- 1) określenie zarzucanego czynu, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia, oraz wskazania naruszonego przepisu prawa,
- 2) jeżeli wystąpił uszczerbek dochodów jednostki sektora finansów publicznych (lub szkoda) – szacunkowe określenie ich wysokości,
- 3) w miarę możliwości imię i nazwisko, adres zamieszkania osoby, której zarzuca się naruszenia dyscypliny finansów publicznych, oraz inne dane niezbędne do ustalenia jej tożsamości,
- 4) wskazanie miejsca wykonywania pracy, adresu pracodawcy i stanowiska zajmowanego przez osobę wymienioną w pkt 3,
- 5) imię i nazwisko, stanowisko służbowe, adres miejsca wykonywania pracy, datę i podpis składającego zawiadomienie.

§ 33.

Po przeprowadzeniu postępowania, o którym mowa w art. 165 ust. 2 ustawy, rzecznik dyscypliny może złożyć wniosek o ukaranie osób, które nie były wymienione w zawiadomieniu, lub postawić zarzuty, których w zawiadomieniu nie wymieniono.

§ 34.

1. W toku czynności, o których mowa w art. 165 ust. 2 ustawy, rzecznik dyscypliny może także przesłuchać osobę, co do której istnieje uzasadniona podstawa do sporządzenia przeciwko niej wniosku o ukaranie. Przed przesłuchaniem należy osobie przesłuchiwanej wyjaśnić, o jakie naruszenie dyscypliny finansów publicznych może być obwiniona, oraz pouczyć ją o prawie do odmowy złożenia wyjaśnień, a także o możliwości zgłoszenia własnych dowodów. Z tej czynności sporządza się protokół.
2. Nadzór nad czynnościami, o których mowa w art. 165 ust. 2 ustawy, sprawuje Główny Rzecznik.
3. Ustalenie dokonane w toku czynności, o których mowa w art. 165 ust. 2 ustawy, mogą być przedmiotem wystąpienia rzecznika dyscypliny sygnalizującego kierownikowi jednostki sektora finansów publicznych lub kierownikowi jednostki nadrzędnej przyczyny i okoliczności sprzyjające naruszeniu dyscypliny finansów publicznych.

Rozdział 7

Wniosek o ukaranie

§ 35.

1. Wniosek o ukaranie składa z urzędu rzecznik dyscypliny.

2. W przypadku otrzymania zawiadomienia o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych, rzecznik dyscypliny, w ciągu 60 dni od dnia jego otrzymania, składa wniosek o ukaranie albo wydaje postanowienie o odmowie wniesienia wniosku o ukaranie.
3. Główny Rzecznik może, w uzasadnionych przypadkach, a zwłaszcza w sytuacji, o której mowa w § 18 pkt 2, na wniosek rzecznika dyscypliny, przedłużyć na czas oznaczony termin na złożenie wniosku o ukaranie.
4. Postanowienie o odmowie wniesienia wniosku o ukaranie doręcza się składającemu zawiadomienie o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych.
5. Składającemu zawiadomienie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych służy zażalenie na postanowienie o odmowie wniesienia wniosku o ukaranie.

§ 36.

1. Jeżeli we wniosku o ukaranie rzecznik dyscypliny nie postawił zarzutu naruszenia dyscypliny finansów publicznych wszystkim osobom wymienionym w zawiadomieniu, wydaje – w stosunku do tych osób – postanowienie o odmowie wniesienia takiego wniosku.
2. Przepisy § 35 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 37.

1. Wniosek o ukaranie, o którym mowa w art. 166 ust. 1 ustawy, powinien zawierać:
 - 1) imię i nazwisko, adres zamieszkania osoby, której zarzuca się naruszenie dyscypliny finansów publicznych, oraz inne dane niezbędne do ustalenia jej tożsamości,
 - 2) wskazanie miejsca wykonywania pracy, adresu pracodawcy i stanowiska zajmowanego przez osobę wymienioną w pkt 1,
 - 3) określenie zarzucanego czynu, ze wskazaniem czasu, miejsca, sposobu i okoliczności jego popełnienia, oraz wskazanie naruszonego przepisu prawa,
 - 4) jeżeli wystąpił uszczerbek dochodów jednostki sektora finansów publicznych (lub szkoda) – szacunkowe określenie ich wysokości,
 - 5) wskazanie dowodów, w tym świadków, z podaniem imion i nazwisk oraz adresów ich zamieszkania,
 - 6) informację, czy zarzut dotyczy czynu popełnionego umyślnie czy nieumyślnie,
 - 7) informację, czy obwiniony był przed popełnieniem zarzucanego czynu karany za naruszenie dyscypliny finansów publicznych lub dyscypliny budżetowej (kiedy, za jakiego rodzaju czyn, jaką karą),
 - 8) określenie, jakiej kary będzie domagał się rzecznik dyscypliny za zarzucony obwinionemu czyn,
 - 9) jeżeli wniosek dotyczy kierownika jednostki – nazwę i adres jednostki nadrzędnej,
 - 10) jeżeli zarzucany czyn stanowi równocześnie przestępstwo – informację, czy przedstawione zarzuty są przedmiotem postępowania karnego lub karnego skarbowego.
2. Do wniosku o ukaranie należy dołączyć:

- 1) zebrany materiał dowodowy, w tym dowody przedstawione przez obwinionego na swoją obronę,
 - 2) zaświadczenie o wysokości zarobków obwinionego, obliczonym zgodnie z art. 147 ust. 3 ustawy,
 - 3) opinię przełożonego o sposobie wywiązywania się obwinionego z obowiązków służbowych.
3. Na żądanie rzecznika dyscypliny kierownik jednostki sektora finansów publicznych przekazuje mu, w ciągu 7 dni od dnia otrzymania żądania, dokumenty, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3.

§ 38.

1. Rzecznik dyscypliny odmawia wniesienia wniosku o ukaranie w przypadkach, o których mowa w art. 139 ust. 1 i art. 140 ustawy.
2. Rzecznik dyscypliny może odmówić złożenia wniosku o ukaranie, jeżeli uzna, że szkodliwość zarzucanego czynu dla finansów publicznych jest znikoma. Postanowienie takie doręcza się Głównemu Rzecznikowi.

Rozdział 8

Wszczęcie postępowania

§ 39.

1. Sprawy o naruszenia dyscypliny finansów publicznych, pozostające ze sobą w ścisłym związku lub dotyczące czynów popełnionych przez kilku obwinionych, rozpoznaje się łącznie, chyba że zachodzą okoliczności uniemożliwiające łączne rozpoznanie sprawy.
2. Jeżeli wniesiono kilka wniosków o ukaranie tego samego obwinionego za kilka czynów stanowiących naruszenie dyscypliny finansów publicznych, przewodniczący komisji orzekającej może zarządzić łączne ich rozpoznanie.

§ 40.

1. Jeżeli w toku postępowania komisja orzekająca stwierdzi, że jest uzasadnione postawienie zarzutu naruszenia dyscypliny finansów publicznych osobie nie wymienionej we wniosku o ukaranie zwraca na to uwagę rzecznikowi dyscypliny. Na wniosek rzecznika dyscypliny można w takim przypadku zawiesić postępowanie celem łącznego rozpoznania spraw.
2. Zawieszenie postępowania, na wniosek, o którym mowa w ust. 1, nie może trwać dłużej niż 30 dni.

Rozdział 9

Szczegółowe zasady postępowania w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych

§ 41.

Postępowaniem w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, poza rozprawą, kieruje przewodniczący komisji orzekającej. Czuwa on nad sprawnym i prawidłowym przebiegiem postępowania, wydaje postanowienia lub zarządzenia i podejmuje w tym celu niezbędne czynności.

§ 42.

Przewodniczący komisji orzekającej, zawiadamiając pracodawcę obwinionego lub kierownika jednostki nadrzędnej o wszczęciu postępowania w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, poucza go o treści art. 167 ust. 5 ustawy.

§ 43.

1. Komisje orzekające orzekają w składzie trzech osób.
2. Do rozpoznania sprawy przewodniczący komisji orzekającej wyznacza, spośród osób wchodzących w skład komisji orzekającej – przewodniczącego składu orzekającego i dwóch członków.

§ 44.

1. Przewodniczący komisji orzekającej zawiadamia o terminie i miejscu rozprawy obwinionego i jego obrońcę oraz wzywa do osobistego stawiennictwa niezbędnych świadków i biegłych.
2. O terminie i miejscu rozprawy zawiadamia się rzecznika dyscypliny.
3. Zawiadomienie przeznaczone dla obwinionego powinno zawierać oznaczenie zarzucanego czynu, a ponadto pouczenie, że w razie niestawiennictwa można przeprowadzić rozprawę zaocznie.

§ 45.

1. Upoważnienie do obrony, jeżeli nie zawiera ograniczeń, odnosi się do całego postępowania, a także do czynności po uprawomocnieniu się rozstrzygnięcia.
2. Obrońca może podejmować wszelkie czynności procesowe przewidziane dla obwinionego. Udział obrońcy w postępowaniu nie wyklucza osobistego w nim udziału obwinionego.
3. Obwiniony może korzystać w postępowaniu z pomocy tylko jednego obrońcy. Jeden obrońca może bronić kilku obwinionych, jeżeli ich interesy nie są sprzeczne.
4. Obwiniony może w każdym czasie odwołać upoważnienie do obrony.

§ 46.

1. Wyłącznie jawności rozprawy (lub części rozprawy) z przyczyn określonych w art. 169 ust. 2 ustawy zarządza przewodniczący komisji orzekającej, a po rozpoczęciu rozprawy – skład orzekający.
2. Na zarządzenie w wyłączeniu jawności rozprawy zażalenie nie przysługuje.

§ 47.

1. Przewodniczący składu orzekającego może z urzędu zarządzić utrwalenie przebiegu rozprawy za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk. Zarejestrowany dźwięk nie stanowi dowodu w postępowaniu. Po uprawomocnieniu rozstrzygnięcia kończącego postępowanie – przewodniczący komisji orzekającej zarządza skasowanie zarejestrowanego dźwięku.
2. Skład orzekający może, jeżeli uprzednie ostrzeżenie nie odniosło skutku, zarządzić wydalenie z sali rozpraw osoby zakłócającej porządek rozprawy lub naruszającej powagę komisji; nie dotyczy to stron i obrońcy.
3. Zarządzenia, o których mowa w ust. 1 i 2, odnotowuje się w protokole rozprawy; na zarządzenia te zażalenie nie przysługuje.

§ 48.

Jeżeli ważne przyczyny uniemożliwiają osobisty udział strony w rozprawie, można, na jej wniosek, odroczyć rozprawę. Skład orzekający, jeżeli uzna to za celowe, może przeprowadzić postępowanie dowodowe, a w szczególności przesłuchać świadków, którzy stawili się na rozprawę. Na następnej rozprawie dowody te należy ujawnić. Jeżeli zażąda tego strona, a skład orzekający uzna to za konieczne w interesie oskarżenia lub obrony, dowody przeprowadza się ponownie.

§ 49.

Po zamknięciu postępowania dowodowego przewodniczący składu orzekającego udziela kolejno głosu: oskarżycielowi, obrońcy i obwinionemu, poczym zarządza poufną naradę, na której, oprócz składu orzekającego, może być obecny tylko protokolant.

§ 50.

1. Bezpośrednio po zakończeniu narady i podpisaniu rozstrzygnięcia przez skład orzekający przewodniczący tego składu ogłasza ustnie sentencję rozstrzygnięcia.
2. Po ogłoszeniu rozstrzygnięcia przewodniczący składu orzekającego przedstawia ustnie motywy wydanego rozstrzygnięcia i poucza strony o przysługujących im środkach zaskarżenia.

§ 51.

1. Rozstrzygnięcia, na które służy środek zaskarżenia lub wydane w wyniku rozpoznania środka zaskarżenia, wymagają pisemnego uzasadnienia.

2. Rozstrzygnięcie wydane w pierwszej instancji doręcza się stronom na piśmie wraz z uzasadnieniem w terminie 14 dni od dnia ich wydania. Rozstrzygnięcia wydane w wyniku rozpoznania środka zaskarżenia doręcza się za pośrednictwem komisji orzekającej.
3. Uzasadnienie rozstrzygnięcia wydanego przez skład orzekający sporządza i podpisuje przewodniczący składu. Może on powierzyć przygotowanie projektu uzasadnienia członkowi składu orzekającego, który referował sprawę na rozprawie lub posiedzeniu.
4. Jeżeli szczególne przeszkody uniemożliwiają sporządzenie uzasadnienia rozstrzygnięcia w terminie, o którym mowa w ust. 2, przewodniczący komisji orzekającej może przedłużyć ten termin na czas oznaczony. O przedłużeniu terminu zawiadamia się strony.

§ 52.

Przewodniczący komisji orzekającej z urzędu doręcza Głównemu Rzecznikowi odpis każdego rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania w sprawie o naruszenie dyscypliny finansów publicznych z powodu przedawnienia orzekania.

Rozdział 10

Środki zaskarżania i ich rozpatrywanie

§ 53.

1. Od orzeczenia wydanego w pierwszej instancji stronom służy odwołanie.
2. Na postanowienie kończące postępowanie, wydane w pierwszej instancji, stronom służy zażalenie, chyba że odrębne przepisy stanowią inaczej.

§ 54.

1. Wnoszący środek zaskarżenia może skarżyć jedynie rozstrzygnięcia naruszające jego prawa lub szkodzące jego interesom; ograniczenie to nie dotyczy rzecznika dyscypliny.
2. Rzecznik dyscypliny może składać środki zaskarżenia na korzyść obwinionego.
3. W treści zaskarżenia należy podać, czego domaga się skarżący. Jeżeli środek zaskarżenia pochodzi od rzecznika dyscypliny lub obrońcy będącego adwokatem, powinien zawierać także zarzuty stawiane rozstrzygnięciu. Z treści środka zaskarżenia powinno wynikać, czy jest on wnoszony na korzyść, czy na niekorzyść obwinionego.

§ 55.

1. Środki zaskarżenia wnosi się na piśmie za pośrednictwem organu, który wydał zaskarżone rozstrzygnięcie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.
2. Wniesienie zażalenia nie wstrzymuje wykonania zaskarżonego postanowienia lub czynności, chyba że organ, który je wydał, lub organ odwoławczy postanowi inaczej.

§ 56.

Rozstrzygnięcia wydane w wyniku rozpoznania środka zaskarżenia są prawomocne.

§ 57.

Odwołania od orzeczeń wydanych przez komisje orzekające rozpoznaje Główna Komisja Orzekająca.

§ 58.

1. O przekazaniu środka zaskarżenia i akt sprawy organowi właściwemu do rozpoznania wniesionego środka zaskarżenia przewodniczący komisji orzekającej zawiadamia strony.
2. Jeżeli środek zaskarżenia wniesiono na niekorzyść obwinionego – obwinionemu i jego obrońcy, wraz z zawiadomieniem o przekazaniu akt, przekazuje się kopie wniesionego odwołania lub zażalenia.

§ 59.

Do postępowania przed Główną Komisją Orzekającą stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu przed komisją orzekającą, ze zmianami określonymi w § 60-63 i 82.

§ 60.

O terminie i miejscu rozprawy przewodniczący Głównej Komisji Orzekającej zawiadamia obwinionego, jego obrońcę i Głównego Rzecznika.

§ 61.

1. Główna Komisja Orzekająca orzeka na podstawie materiału dowodowego zebranego przez komisję orzekającą.
2. Skład orzekający Głównej Komisji Orzekającej przeprowadza jednak dowód z dokumentu dołączonego do odwołania lub przedstawionego na rozprawie, a w uzasadnionych przypadkach może również przeprowadzić postępowanie dowodowe za pomocą innych środków dowodowych, zwłaszcza gdy ma się to przyczynić do przyspieszenia lub uproszczenia postępowania.
3. Wyznaczony członek składu orzekającego Głównej Komisji Orzekającej przedstawia na rozprawie pisemny referat obejmujący: sprawozdanie z akt sprawy, omówienie zaskarżonego rozstrzygnięcia, przedstawienie wniesionego środka odwoławczego i umotywowane wnioski co do rozstrzygnięcia; referat włącza się do protokołu rozprawy.

§ 62.

1. Skład Głównej Komisji Orzekającej:
 - 1) utrzymuje w mocy zaskarżone rozstrzygnięcie albo
 - 2) uchyla zaskarżone rozstrzygnięcia, przy czym:

- a) wydaje nowe rozstrzygnięcie, zmieniając zaskarżone rozstrzygnięcie w całości lub części, albo
 - b) przekazuje sprawę komisji orzekającej do ponownego rozpoznania, jeżeli zachodzi potrzeba ponownego przeprowadzenia postępowania dowodowego lub jego uzupełnienia, a okoliczności sprawy nie uzasadniają zastosowania § 61 ust. 2.
2. O utrzymaniu w mocy lub uchyleniu rozstrzygnięcia skład orzekający Głównej Komisji Orzekającej rozstrzyga w drodze orzeczenia.

§ 63.

1. Główna Komisja Orzekająca może ukarać obwinionego lub zastrzyć karę tylko wtedy, gdy odwołanie wniesiono na jego niekorzyść.
2. Główna Komisja Orzekająca, uchylając rozstrzygnięcie wydane w pierwszej instancji – jeżeli zaistniała okoliczność, o której mowa w art. 18 lub art. 18c Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia lub w § 9 ust. 1 albo w § 15 ust. 1 oraz w § 26 ust. 1 – może postanowić o przekazaniu sprawy do ponownego rozpoznania przez komisję orzekającą odpowiednio przy innym, niż wynikałoby to z § 3-6 ministrze, wojewodzie lub regionalnej izbie obrachunkowej.

§ 64.

1. Zażalenie na postanowienie o odmowie wniesienia wniosku o ukaranie rozpoznaje Główny Rzecznik.
2. W wyniku rozpoznania zażalenia Główny Rzecznik utrzymuje postanowienie w mocy albo uchyla je i składa wnioski o ukaranie.
3. Głównemu Rzecznikowi przysługują w tym zakresie odpowiednio uprawnienia drugiej instancji, o których mowa w § 67 i 68.

§ 65.

1. Zażalenie na postanowienie o odmowie wszczęcia postępowania, wniesione przez strony lub tego, kto złożył wniosek o ukaranie, rozpoznaje przewodniczący Głównej Komisji Orzekającej.
2. W wyniku rozpoznania zażalenia przewodniczący Głównej Komisji Orzekającej utrzymuje postanowienie w mocy albo uchyla je i przekazuje sprawę przewodniczącemu komisji orzekającej w celu wszczęcia postępowania.

§ 66.

1. Na postanowienie o umorzeniu postępowania stronom przysługują zażalenie do Głównej Komisji Orzekającej.
2. W wyniku rozpoznania zażalenia skład orzekający Głównej Komisji Orzekającej utrzymuje postanowienie w mocy albo uchyla je i przekazuje sprawę komisji orzekającej do ponownego rozpoznania; przepis § 63 ust. 1 stosuje się odpowiednio.

§ 67.

1. Na postanowienie o odmowie przywrócenia terminu do złożenia środka zaskarżenia przysługuje zażalenie do przewodniczącego Głównej Komisji Orzekającej, z zastrzeżeniem § 64 ust. 3.
2. W wyniku rozpoznania zażalenia przewodniczący Głównej Komisji Orzekającej utrzymuje postanowienie w mocy albo uchyla je i przywraca uchybiony termin.

§ 68.

1. Na postanowienie o odmowie przyjęcia środka zaskarżenia przysługuje zażalenie do przewodniczącego Głównej Komisji Orzekającej, z zastrzeżeniem § 64 ust. 3.
2. W wyniku rozpoznania zażalenia przewodniczący Głównej Komisji Orzekającej utrzymuje postanowienie w mocy albo uchyla je i nadaje sprawie właściwy bieg.

Rozdział 11

Wykonywanie prawomocnych rozstrzygnięć

§ 69.

Przewodniczący komisji orzekającej stwierdza prawomocność rozstrzygnięcia dokonując na nim stosownej adnotacji. Adnotacja taka określa także datę, od której rozstrzygnięcie jest prawomocne.

§ 70.

1. Przewodniczący komisji orzekającej doręcza prawomocne orzeczenie lub postanowienie, o którym mowa w art. 145 ust. 1 ustawy, Ministrowi Finansów, a w przypadku określonym w art. 145 ust. 2 ustawy – pracodawcy ukaranego i Ministrowi Finansowemu.
2. Pracodawca ukaranego, do którego w prawomocnym orzeczeniu zwrócono się o rozważenie celowości dalszego zatrudniania ukaranego na zajmowanym stanowisku, w ciągu 30 dni od dnia otrzymania orzeczenia zawiadamia Ministra Finansów i komisję orzekającą o sposobie załatwienia sprawy.

§ 71.

1. Odpis prawomocnego orzeczenia o ukaraniu dołącza się do akt osobowych ukaranego. Po upływie terminu określonego w art. 155 ust. 1 ustawy, z zastrzeżeniem art. 154 ust. 2 ustawy, odpis orzeczenia podlega zniszczeniu.
2. Jeżeli po dokonaniu czynu ukarany zmienił miejsce zatrudnienia, odpis orzeczenia o ukaraniu doręcza się – w miarę możliwości – kierownikowi jednostki, w której ukarany jest zatrudniony.

3. Zatarcie kary w wyniku postanowienia wydanego w trybie określonym w art. 155 ust. 2 lub art. 156 ust. 1 ustawy następuje z dniem wydania takiego postanowienia.

§ 72.

Przekazując prawomocne orzeczenie o ukaraniu, przewodniczący komisji orzekającej poucza pracodawcę ukaranego (lub kierownika jednostki nadrzędnej), że zaniechanie lub zwłoka w wykonaniu orzeczenia, łącznie ze skutkami ukarania przewidzianymi w art. 151 ust. 1-3 ustawy, stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Rozdział 12

Egzekwowanie kar pieniężnych i kosztów postępowania

§ 73.

1. Przewodniczący komisji orzekającej, przekazując ukaranemu prawomocne orzeczenie o ukaraniu karą pieniężną, wzywa go do jej uiszczenia w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.
2. Przewodniczący komisji orzekającej może, na wniosek ukaranego, odroczyć termin płatności kary pieniężnej lub rozłożyć zapłatę kary pieniężnej na raty, na czas nie przekraczający jednego roku, jeżeli natychmiastowa jej egzekucja spowoduje istotne pogorszenie sytuacji materialnej ukaranego lub jego rodziny.
3. Rozłożenie należności na raty można uchylić, jeżeli ukarany nie dotrzymał terminu płatności chociażby jednej raty.
4. Na postanowienia, o których mowa w ust. 2 i 3, zażalenie nie przysługuje.

§ 74.

Do prawomocnego orzeczenia o uznaniu winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych przewodniczący komisji orzekającej dołącza wezwanie do uiszczenia orzeczonych kosztów postępowania w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.

§ 75.

W razie stwierdzenia, że zobowiązany nie wpłacił kary pieniężnej lub kosztów postępowania w terminach określonych odpowiednio w § 73 ust. 1 i w § 74, przewodniczący komisji orzekającej wszczyna postępowanie egzekucyjne w trybie określonym w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

§ 76.

1. Jeżeli egzekucja kary pieniężnej lub kosztów postępowania okaże się bezskuteczna, przewodniczący komisji orzekającej zarządza ich umorzenie.

2. Kary pieniężne i koszty postępowania umarza się także w razie śmierci ukaranego oraz w razie przedawnienia wykonania kary lub egzekwowania kosztów postępowania określonych w art. 154 ustawy.

Rozdział 13

Stwierdzanie nieważności i uchylenie prawomocnych rozstrzygnięć

§ 77.

Każdy uczestnik postępowania jest obowiązany przedstawić Głównej Komisji Orzekającej uchybienie stanowiące przyczynę nieważności rozstrzygnięcia z mocy prawa.

§ 78.

1. Wniosek o stwierdzenie nieważności z mocy prawa prawomocnego rozstrzygnięcia składa przewodniczący Głównej Komisji Orzekającej.
2. Przewodniczący Głównej Komisji Orzekającej może postanowieniem wstrzymać wykonanie prawomocnego rozstrzygnięcia będącego przedmiotem wniosku, o którym mowa w ust. 1, jeżeli jego wykonanie może być przyczyną znacznej lub nieodwracalnej szkody.
3. Na żądanie przewodniczącego Głównej Komisji Orzekającej komisja orzekająca niezwłocznie przekazuje mu do wglądu akta sprawy.
4. Na odmowę złożenia przez przewodniczącego Głównej Komisji Orzekającej wniosku o stwierdzenie nieważności prawomocnego rozstrzygnięcia zażalenie nie przysługuje.

§ 79.

1. Główna Komisja Orzekająca, rozpoznając wniosek o stwierdzenie nieważności prawomocnego rozstrzygnięcia, orzeka, w granicach wniosku, na posiedzeniu niejawnym przy udziale Głównego Rzecznika.
2. Główna Komisja Orzekająca, w wyniku rozpoznania wniosku, wydaje orzeczenie o:
 - 1) stwierdzeniu nieważności rozstrzygnięcia z mocy prawa albo
 - 2) oddaleniu wniosku.
3. Jeżeli stwierdzenie nieważności dotyczy tylko części prawomocnego rozstrzygnięcia, w orzeczeniu określa się, w jakim zakresie rozstrzygnięcie jest nadal prawomocne.
4. Stwierdzając nieważność prawomocnego rozstrzygnięcia Główna Komisja Orzekająca umarza postępowanie lub przekazuje sprawę właściwej komisji orzekającej do ponownego rozpoznania; przepis § 63 ust. 1 stosuje się odpowiednio.
5. Orzeczenie doręcza się temu, kto przedstawił uchybienie stanowiące podstawę stwierdzenia nieważności prawomocnego rozstrzygnięcia, oraz stronom.

§ 80.

1. Jeżeli prawomocne rozstrzygnięcie jest sprzeczne z prawem lub oczywiście niesłuszne, strony, ten kto złożył wniosek o ukaranie, właściwy minister, wojewoda, prezes regionalnej izby obrachunkowej, kierownik jednostki wymienionej w art. 161 ust. 1 ustawy oraz przewodniczący komisji orzekającej – mogą zwrócić się do Ministra Finansów o wystąpienie z wnioskiem o uchylenie rozstrzygnięcia.
2. Wystąpienie, o którym mowa w ust. 1, nie wstrzymuje wykonania prawomocnego rozstrzygnięcia.
3. Na żądanie Ministra Finansów komisja orzekająca niezwłocznie przekazuje mu do wglądu akta sprawy.
4. Minister Finansów składa do Głównej Komisji Orzekającej wniosek o uchylenie prawomocnego rozstrzygnięcia, jeżeli uzna, że jest ono sprzeczne z prawem lub oczywiście niesłuszne.
5. Na odmowę złożenia wniosku o uchylenie prawomocnego rozstrzygnięcia zażalenie nie przysługuje.

§ 81.

1. Na wniosek Ministra Finansów Główna Komisja Orzekająca wydaje orzeczenie o:
 - 1) uchyleniu prawomocnego rozstrzygnięcia, jeżeli jest ono sprzeczne z prawem lub oczywiście niesłuszne, albo
 - 2) oddaleniu wniosku.
2. Przepisy § 61-63, 66 i 82 stosuje się odpowiednio.
3. Uchylając prawomocne rozstrzygnięcie, Główna Komisja Orzekająca przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania komisji orzekającej, która orzekała w pierwszej instancji. Jeżeli uchylone zostało wyłącznie rozstrzygnięcie wydane przez Główną Komisję Orzekającą, przekazuje się sprawę do ponownego rozpoznania tej komisji.

§ 82.

1. Główna Komisja Orzekająca orzeka na posiedzeniu w składzie pięciu osób, jeżeli rozpatruje wniosek o:
 - 1) stwierdzenie nieważności z mocy prawa prawomocnego rozstrzygnięcia wydanego przez Główną Komisję Orzekającą,
 - 2) uchylenie sprzeczne z prawem lub oczywiście niesłusznego rozstrzygnięcia wydanego przez Główną Komisję Orzekającą.
2. Pięcioosobowemu składowi orzekającemu Głównej Komisji Orzekającej przewodniczy przewodniczący Głównej Komisji Orzekającej lub jego zastępca.

§ 83.

Rozstrzygnięcie wydane w wyniku rozpoznania wniosku o stwierdzenie nieważności rozstrzygnięcia z mocy prawa oraz wniosku o uchylenie prawomocnego rozstrzygnięcia sprzeczne z prawem lub oczywiście niesłusznego są prawomocne.

Rozdział 14

Sprawozdania z działalności komisji orzekających i rzeczników dyscypliny finansów publicznych

§ 84.

1. Komisje orzekające, do dnia 31 stycznia każdego roku, składają przewodniczącemu Głównej Komisji Orzekającej roczne sprawozdanie o sposobie załatwienia wniosków o ukaranie, wniesionych w roku poprzednim, według wzoru stanowiącego załącznik do rozporządzenia.
2. Przewodniczący Głównej Komisji Orzekającej składa Ministrowi Finansów sprawozdanie z działalności Głównej Komisji Orzekającej oraz zbiorcze sprawozdanie z działalności komisji orzekających – do końca lutego każdego roku.

§ 85.

1. Rzecznicy dyscypliny składają Głównemu Rzecznikowi, w terminie 14 dni po upływie każdego kwartału, kwartalne sprawozdania o liczbie:
 - 1) otrzymanych zawiadomień o naruszeniu dyscypliny finansów publicznych,
 - 2) wniesionych wniosków o ukaranie, w tym liczbie wniosków o ukaranie wniesionych po upływie 60 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o naruszeniu dyscypliny,
 - 3) wniosków o ukaranie w sprawach, w których wszczęto postępowanie, oraz liczbie spraw rozstrzygniętych w pierwszej instancji,
 - 4) wniosków o ukaranie rozstrzygniętych w pierwszej instancji odmiennie od wniosku rzecznika dyscypliny,
 - 5) rozstrzygnięć zaskarżonych przez rzecznika dyscypliny.
2. Główny Rzecznik może żądać od rzeczników dyscypliny informacji dodatkowych.

§ 86.

Główny Rzecznik do końca lutego każdego roku, składa Ministrowi Finansów, roczne zbiorcze sprawozdanie z działalności rzeczników dyscypliny za rok poprzedni.

§ 87.

Minister Finansów, do końca listopada każdego roku, może zwrócić się do organów, o których mowa w § 84 ust. 2 i § 86, o uzupełnienie składanych sprawozdań o informacje dodatkowe.

§ 88.

1. Minister, wojewoda i prezes regionalnej izby obrachunkowej przekazują przewodniczącemu Głównej Komisji Orzekającej do wiadomości decyzje o powołaniu przewodniczącego, zastępców przewodniczącego i członków komisji orzekającej, a także

- decyzje stwierdzające wygaśnięcie członkostwa w komisji orzekającej lub o odwołaniu członka ze składu komisji orzekającej przed upływem kadencji.
2. Główny Rzecznik przekazuje Głównej Komisji Orzekającej do wiadomości decyzje o powołaniu i odwołaniu członków dyscypliny i ich zastępców.

Rozdział 15

Przepisy przejściowe i końcowe

§ 89.

1. Postępowanie w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych, wszczęte przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, prowadzi się zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia, chyba że przepisy obowiązujące w dniu popełnienia czynu są korzystniejsze dla obwinionego.
2. Czynności dokonane w trakcie postępowania, o którym mowa w ust. 1, dokonane na podstawie przepisów dotychczasowych, zachowują ważność po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.

§ 90.

1. Sprawozdania, o których mowa w § 84 i 86, składa się po raz pierwszy za rok 1999.
2. Sprawozdania kwartalne, o których mowa w § 85, składa się po raz pierwszy za drugi kwartał 1999 r.

§ 91.

Z dniem 1 stycznia 2000 r. stawki ryczałtowych wynagrodzeń, ustalone w § 29 i 30, wzrastają o 100%.

§ 92.

Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10 kwietnia 1996 r. w sprawie zasad postępowania w sprawach o naruszenie dyscypliny budżetowej (Dz.U. Nr 57, poz. 258 i z 1998 r. Nr 126, poz. 831).

§ 93.

Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

Załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów
z dnia 27 kwietnia 1999 r. (poz. 421)

Nadawca:
Nazwa i adres Komisji Orzekającej
pierwszej instancji:

Wysłać bez pisma przewodniego

Adresat:

Przewodniczący
Głównej Komisji Orzekającej
w sprawach o naruszenie
dyscypliny finansów publicznych
.....
przy Ministrze Finansów
ul. Świętokrzyska 12
00-916 Warszawa

**Sprawozdanie o sposobie załatwienia wniosków o ukaranie
wniesionych w roku
do Komisji Orzekającej w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych
PRZY**

Termin złożenia: 31 stycznia.

I.

Sprawy oczekujące na rozstrzygnięcie (wszczęte) wg stanu na początek roku sprawozdawczego	<i>liczba obwinionych</i>	01	
Złożone wnioski o ukaranie	<i>liczba obwinionych</i>	02	
- postanowienia o wszczęciu postępowania:	<i>liczba obwinionych</i>	03	
- postanowienia o odmowie wszczęcia postępowania:	<i>liczba obwinionych</i>	04	
- wnioski o ukaranie zwrócone do uzupełnienia:	<i>liczba obwinionych</i>	05	
Sprawy w toku (oczekujące na rozstrzygnięcie) na koniec roku:	<i>liczba obwinionych</i>	06	
- w tym postanowienia o zawieszeniu postępowania	<i>liczba obwinionych</i>	07	

II.

Sprawy rozstrzygnięte (załatwione) w ciągu roku:	<i>liczba obwinionych</i>	08	
- w tym:	<i>liczba</i>	09	
- rozstrzygnięcia o umorzeniu postępowania:	<i>obwinionych</i>		
z tego:	<i>liczba</i>	10	
- postanowienia o umorzeniu postępowania wskutek przedawnienia orzekania:	<i>obwinionych</i>		
Wydane orzeczenia w kwestii winy i kary:	<i>liczba obwinionych</i>	11	
Orzeczenia o uniewinnieniu :	<i>liczba uniewinnionych</i>	12	
Orzeczenia o uznaniu winnym naruszenia dyscypliny finansów publicznych – ogółem:	<i>liczba winnych</i>	13	
- z tego: - ukarano – ogółem:	<i>liczba ukaranych</i>	14	

- w tym:	- karą upomnienia:	<i>liczba ukaranych</i>	15	
	- karą nagany:	<i>liczba ukaranych</i>	16	
	- karą pieniężną:	<i>liczba ukaranych</i>	17	
	- karą przewidzianą w art. 147 ust. 1 pkt 4 ustawy *)	<i>liczba ukaranych</i>	18	
	- odstąpiono od wymierzenia kary:	<i>liczba winnych</i>	19	

III.

Z ogólnej liczby osób uznanych winnymi (wykazanych w części II – wiersz 13) przypada na winnych czynów z art. 138 ust. 1 ustawy *):	pkt 1	<i>liczba winnych</i>	20	
	pkt 2	<i>liczba winnych</i>	21	
	pkt 3	<i>liczba winnych</i>	22	
	pkt 4	<i>liczba winnych</i>	23	
	pkt 5	<i>liczba winnych</i>	24	
	pkt 6	<i>liczba winnych</i>	25	
	pkt 7	<i>liczba winnych</i>	26	
	pkt 8	<i>liczba winnych</i>	27	
	pkt 9	<i>liczba winnych</i>	28	
	pkt 9	<i>liczba winnych</i>	29	
	pkt 10	<i>liczba winnych</i>	30	
	pkt 11	<i>liczba winnych</i>	31	
	pkt 12	<i>liczba winnych</i>	32	
	pkt 13	<i>liczba winnych</i>	33	
	pkt 14	<i>liczba winnych</i>	34	
	pkt 15	<i>liczba winnych</i>	35	
	pkt 16	<i>liczba winnych</i>	36	
pkt 17	<i>liczba winnych</i>	37		
Z ogólnej liczby osób uznanych winnymi (wykazanych w wierszu 13) przypada na winnych czynów z art. 138 ust. 2 ustawy *):		<i>liczba winnych</i>	38	
Łączna kwota odsetek za opóźnienie w zapłacie przypisanych winnym naruszenia art. 138 ust. 1 pkt 11 ustawy *) (wykazanych w wierszu 30):		<i>suma w zł</i>	38	

IV.

Łączna wysokość wymierzonych kar pieniężnych:	<i>suma w zł</i>	39	
Średnia wysokość wymierzonej kary pieniężnej:	<i>średnia kara w zł</i>	40	
Łączna kwota wyegzekwowanych kar pieniężnych:	<i>suma w zł</i>	41	
Łączna wysokość orzeczonych kosztów postępowania należnych Skarbowi Państwa	<i>suma w zł</i>	42	
Łączna kwota wyegzekwowanych kosztów postępowania należnych Skarbowi Państwa:	<i>suma w zł</i>	43	

V.

Liczba odbytych przez składy orzekające Komisji rozpraw i posiedzeń:	<i>łączna liczba</i>	44	
--	----------------------	----	--

Zestawienie sporządził:

pieczęć

Przewodniczący Komisji

.....
(imię, nazwisko i nr telefonu).....
(podpis i pieczęć).....
(miejsowość i data)

*) ustawa z dnia 26 listopada 1998 r. o finansach publicznych (Dz.U. Nr 155, poz. 1014 i z 1999 r. Nr 38, poz. 360)

(dodatkowe informacje podać należy na oddzielnej karcie)